

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΩΝ «ΑΣΣΩΝ» ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Η ΤΡΑΓΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΩΝ

Η ζωή μέσα στα παρθένα δάση. Η εξαφάνισις του Χάλτερ Γουάρντ. Πώς άνεκαλέσθη σ' ένα δάσος της Καλλιφορνιας. Ένας τρελλός έρμητης στη Σαχάρα. Πώς τελείωσε ένα γαμήλιο ταξίδι στα σύννεφα. Πώς τρελλάθηκε ο άεροπόρος Λουί Ζαρντού. Μια δραματική περιπέτεια, κτλ.

Ι άεροπόροι που πραγματοποιούν μεγάλα ταξείδια, πάνω από τόν ωκεανόν, την έρημο ή τή θούγγλα, έχουν πάντα μαζί τους ένα κινητικό όπλο κ' ένα μαχαίρι. Τι τά χρειάζονται ; Άπλουστάτα, γιατί πολλές φορές αναγκάζονται να προσγειωθούν, από μία βλάβη της μηχανής τους, σ' άγνωστα κ' επικίνδυνα μέρη. Μ' αυτά τά δυό όπλα, λοιπόν, καταθώνουν να προστατεύσουν τή ζωή τους και να συντηρούνται, ώσπου να μπορέσουν να συνεχίσουν τήν πτήσι τους.

Ίδού μερικά από αυτές τις δραματικές περιπέτειες τών τοιμηρών άεροπόρων :

Πολλοί από τούς βοτανολόγους και τούς ζωολόγους ίστορηθούν ότι ένας άεροπόρος που θά έπερτε από τόν ούρανόν στην καρδιά ενός παρθένου δάσους όχι μόνο δέν θά πέθανε από τήν πείνα, αλλά θά νόμιζε ότι είχε βρεθεί άξια στον Παράδεισον, γιάνει να Ξέρη να ξεχωρίση τά διάφορα δένδρα και τά ζώα ! Και πράγματι, ή περιπέτεια τού Βάλτερ Γουάρντ, ενός άσσωσ' της Άμερικανικής άεροπορίας, είνε ή καλύτερα απόδειξις τού λογιισμού τούς.

Ο Βάλτερ Γουάρντ είχε αναχωρήσει από τή Νέα Ύόρκη, με τό σκοπό να καταρρίψη τό παιχνίδιο πειρατικής. Ύστερα όμως από λίγο ο άσπιματός του έπαυε να έπινοοινη με τό άεροδρόμιο και να διηεί διάφορες πληροφορίες για τήν πορεία του. Σ' όλες τις προσπάθειές τών σταθμών άσπιματος να συνεννοηθούν μαζί του και στις κλήσεις τούς, ο Βάλτερ Γουάρντ δέν άπάντησε. Αναγκάσθησαν τότε να παραδεχθούν ότι θά τού συνέβη κάποια δυστυχία κ' ότι ο τοιμηρός άεροπόρος θά είχε σκοποθή. Πολλοί συνάδελφοί του προθυμοποιήθηκαν λοιπόν να ερευνηθούν με τά αεροπλάνα τούς τά μέρη, από τά όποία θά περνούσε, μίπως τυχόν κ' άνακαλύφουν κανένα ίχνος του. Η αναζήτησις τούς διήρκεσαν δυό μήνες. Τέλος ένας απ' αυτούς, ο Τζιμ Χόβαρτ, καθώς πετούσε πάνω από ένα πυκνό δάσος της Καλλιφορνιας, είδε μια στήλη καπνού. Δέν ίσχησε άμφιβολία ότι κάποιος άνθρωπος ζούσε εκεί πέρα. Άλλά πώς ήταν αυτός ; Πεπεισμένος ο Χόβαρτ, κατέβηκε πολύ χαμηλά, και τότε είδε έναν άνθρωπο με στολή άεροπόρου να τού κάνει σήματα κ' ένα άσπιρο πανί. Ίταν ο Βάλτερ Γουάρντ. Ο Τζιμ Χόβαρτ, όλοάχαρος, προσγειώθηκε τ' αεροπλάνο του σ' ένα ξέφραγο τού δάσους κ' έτρεξε να συναντήση τό φίλο του. Ο Άμερικανός άεροπόρος δέν είχε χάσει καθόλου τό ήθος του κ' ήταν ίδιος ζωή. Έκπληκτος ο Χόβαρτ, τού ζήτησε να τού εξηγήση αυτό τό θαύμα, και πώς κατορθώσε να υψ πέδαν τής πείνας μέσα σ' εκείνο τό δάσος.

— Έξησα, τού άπάντησε ο Βάλτερ, μία άξέχαστη ζωή Ροδινώνος. Θα τό πιστέρης ; Δέν υψ έλειπε ούτε τό κρασί... Άκουσε τήν περιπέτεια μου και θά με δικαιολογήσης. Βρισκόμουν πάνω άριθμός απ' αυτό τό δάσος, όταν ένα πλήθος τεράστιων πουλιών με μεγάλες φτερούγες γέμισαν τόν ούρανόν. Ο θόρυβος τού ποτέ τού είχε τρομάξει και προσπαθούσαν να πετάξουν μακριά. Και πριν προλάβω, έπεσα μέσα στο κοπάδι τούς. Και τότε σκέφθη κάτι πολύ περ'εργο. Ο Έλικας τού αεροπλάνου μου σταμάτησε άπότομα κ' άρχισα να κατακλιόμαι με βιγνιώδη ταχύτητα στο έδαφος. Εύτυχώς ότι ύπάρχον εκεί πολλά μεγάλα δένδρα. Το αεροπλάνο χιτήρησε με δύναμη άπάντων τούς και τά τσίκασε. Αυτό ήταν ή σωτηρία μου. Τα κλαδιά τούς τού είχαν έπινοήσει να πέση καταγής και να γίνη χίλια κομμάτια. Πήδησα έξω από τή θέσι μου, μη τολμώντας να πιστέρω σ' αυτό τό θαύμα, και θέλησα να έξεταξω τις βλάβες τού αεροπλάνου μου. Είχε σπάσει κατά τήν πτώσι μας μη από τις φτερούγες τού κ' είχε χαλάσει ο άσπιματός μας. Μά τί είχε πάθει ο Έλικας κ' είχε σταματήσει άπότομος ; Δέν άγνησα να τό ξεκαρδιώσω, όταν είδα ένα σωρό φτερά πουλιών μπλεγμένα άπάντων του. Εκείνο τό καταρριμένο κοπάδι τών άγόνων ήταν ή άφορμή τής καταστροφής μου. Καθώς τ' αποδεκάτιζε ο Έλικας, πολλές φτερούγες τού μπερδεύτηκαν άπάντων του και προκάλεσαν τό άπότομο σταμάτημά του. Έτσι Έπεσα σ' αυτό τό παρθένό δάσος. Άπό εκείνη τή μέρα άρχισα να μένα μία ζωή γεμάτη περιπέτειες. Τήν ημέρα κινήσασα μαυιοίδες, που, μά τήν αλθέσια, έχουν νόστιμο κρέας, και τό βράδυ άναβα μία τεράστια φωτιά, που με προστάτευε από τά άγρια θηρία. Κοιμώμουν τού άεροπλάνου μου. Έτσι πέρασα τις πρώτες μέρες μου. Κατόπιν όμως άρχισα να συντηρώμαι. Τότε κατάλαβα πόσο μου ήταν χρήσιμες ή διάφορες άρπηγ-

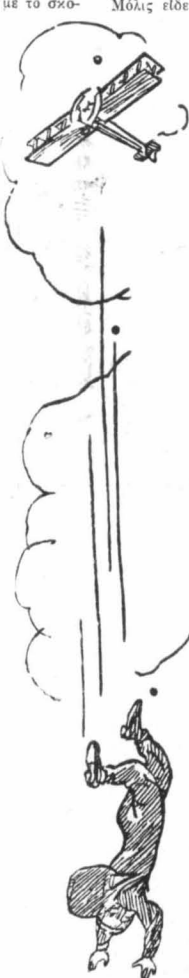
σις τών εξερευνητών, που μιλούσαν για τά παρθένα δάση, τά θηρία τούς και τά παράδοξα δένδρα τούς. Έδώ μπορεί να βρη κανείς ό,τι ελπυμει ή ψυχή του. Δέν μου έλειπε τίποτε. Ένα νερό, άνοιγόντας με τό μαχαίρι μου τή ρίζα ενός δένδρου και είπα ό,τι κυνήγη μ' άρσε.

Κι' ο Άμερικανός άεροπόρος δήλωσε τέλος σ'ό φίλο του ότι μά σαίρα ψητή ή ένα προκομείλιμα, είνε από τά πιο νόστιμα φαγητά που δοκίμασε στη ζωή του...

Ο Τζιμ Χόβαρτ πήρε μαζί του στη Νέα Ύόρκη τόν Βάλτερ Γουάρντ, ο όποιος με μεγάλη λύπη του έφυγε από τό παρθένό δάσος, τή ζωή τού όποιου είχε άρχισα να συντηρή. Αύτή όμως ή στρογγύλα του για τή ζωή τού δάσους, καθώς ξεκαρδιώσαν οι γιατροί, ώφείλετο σ' ένα κλονισμό, που είχε πάθει τό νευρικό του σύστημα όταν έπεσε με τ' αεροπλάνο. Γι' αυτό ο συγγενής του τόν έλεεσαν σ'ε μία νευρολογική κλινική, κ' από τά συνέληψη.

Ο δόκτωρ Φορντ Κλάρκ, πάλι, ένας από τούς διασημότερους έπιστήμονας, ο όποιος είχε κάνει τελευταίως ένα μεγάλο ταξίδι στην Άφρική, μαζί με τή γυναίκα του, διηγείται ότι, περνώντας μία μέρα με τό καραβάνι του από μία όσασι της Σαχάρας, κοντά στο Γιάο, άνακάλυψε έναν παράδοξο άνθρωπο. Ίταν άδύνατος σάν κοίμα κ' ο Άφρικανικός ήλιος τόν είχε κάνει κατάμυρο. Έμοιαζε μάλλον σάν φάντασμα. Μόλις είδε νόηχε κ' από καραβάνι πρós τό μέρος του, σκαφάλωσε με εύκινησία πύθου σ'ε μία φοινιά και δέν έννοοισε να κατεβη από εκεί πάνω. Ο δόκτωρ Κλάρκ, σκανδαλισμένος, θέλησε να ξεκαρδιώση πρós ήταν αυτός ο άνθρωπος. Φωνάτιον καλά ότι δέν ήταν ύπαγεινης. Ποιος ήταν λοιπόν ; Ο Άμερικανός έπιστήμονας πληροφορήσε γι' αυτό στόν φοινίκα κ' άρχισε να τό μιλά σ'όλες τις γλώσσες που ήξερε. Μά ο μυστηριώδης άγνωστός έβγαλε κάτι άναρθρος κραγιές άγριανθρώπου και τόν κητούσε μ' ένα βλέμμα παράφρονος. Ο δόκτωρ Κλάρκ δέν ήξερε πώς να συνεννοηθη μαζί του. Κάποιος ύπαγεινης τότε τού πρότεινε να κόψουν τόν φοινίκα για να πιάσουν αυτόν τόν παράδοξο άνθρωπο. Πράγματι, ύστερα από λίγο, ο άνθρωπος - κοίμα έπερτε σ'τά χέρια τούς. Μά και πάλι δέν έννοοισε να μιλήση. Τόν πήραν λοιπόν μαζί τούς, έλπιώντας ότι θά έλυναν τό μυστήριο αυτού τού παραδόξου έρμητιού και συνέχισαν τό δρόμο τούς. Ύστερα όμως από μισή ώρα στάθηκαν πάλι κατάληκτοι. Πάνω στην άμμο βρισκόντοσαν τά συντρίμια κ' ένας αεροπλάνου, που είχε άπαιθανοκοθή, καθώς και μερικά μαρτυρημένα ανθρώπινα κόκαλα. Το αεροπλάνο ήταν κατασκευασμένο σ'ή Γαλλία, καθώς φωνάτιον από τή μάχη της μηχανής του. Δέν ύσχησε λοιπόν κανείς άμφιβολία ότι μία άναρθρ αστική τραγωδία είχε συμβη μέσα στην έρημο. Άλλά σ'ε ποόν άίτηκαν τά μαρτυρημένα κόκαλα και ποιος ήταν ο παράδοξος αυτός τρελλός ; Το μυστήριο τού κημιένου αεροπλάνου θά παρέμεινε άνεξηγιστικό, άν ύστερα από τρεις μήνες περιπλοήσουν τού γιατρού Κλάρκ, ο τρελλός έρμητης δέν άρχισε να έρχεται σ'τά λογικά του. Και τότε άπελάσθη μία από τις πιο άφράνταστες τραγικές περιπέτειες.

Ο παράξενος άνθρωπος όνομαζόταν Λουί Ζαρντού κ' ήταν ένας από τούς πιο τοιμηρούς Γάλλους άεροπόρους. Πρó δυό άριθμός χρόνων είχε παντρευθη μία χαριτωμένη νέα της Παρισινής άριστοκρατίας, τήν δεσποινίδα Μαριζ ντε Σουιό. Το ευτυχισμένο άνδρόγυνο είχε άποφασίσει να κάνει τό ταξίδι τού γάμου του σ'τά σύννεφα, πετώντας με τό αεροπλάνο τού Ζαρντού μέχρι τήν Άφρική. Άπογειώθηκαν λοιπόν από τό αεροδρόμιο τού Μπουξέ, μετά τήν τέλετη τής στέφης τούς, πραγματοποιώντας έτσι από τό τόσο μονότονο όνειρό τούς. Μά δέν στάθηκαν τυχεροί. Στό τέλος σκεδδν τού ταξιδιού τούς, όταν βρισκόντοσαν κοντά στο Γιάο, τό αεροπλάνο τούς έπαθε κάποια βλάβη τού ηπδαλιού του, έχασε τήν ισορροπία του και παρέμεινε άκυβερνήτο. Ο Ζαρντού θέλησε τότε να προσγειωθη. Μά δέν τό κατορθώσε. Το αεροπλάνο άναποδογυρίστηκε κ' άσπασε φωτιά. Ο Λουί Ζαρντού πήδησε γρήγορα έξω από τό κώσιμα τού κ' έσπευσε να βοηθητή τή γυναίκα του. Μά δέν έπορλαβε. Η φλόγες τήν είχαν τυλίξει και σ'ε λίγο άκούστηκε μία τρομακτική έκρηξη. Είχε τυναχθη στόν άέρα τό νεπεότιμο τής βενζίνης. Το αεροπλάνο σ'ε δυό λεπτά της ώρας είχε μεταβληθη σ' ένα σωρό κημιένων συντριμμάτων. Ίταν τόσο άπορρώαο αυτό τό θέμα, ώστε τό μυαλό τού Ζαρντού δέν μπόρεσε ν' άνθέξη κ' ο άτυχος άεροπόρος τρελλάθηκε από τή λύπη του. Από όλόκληρα χρόνια λοιπόν έμεινε εκεί κοντά, τρώγοντας κάτι μεγάλα άσπρα μεμυρίκια τής έρημου, ως τή μέρα που τόν άνακάλυψε ο δόκτωρ Κλάρκ και τόν πήρε μαζί του.

M. ΣΑΝΤΡΑ